

ת"פ 6563/02 - מדינת ישראל נגד סיון סופיר, אלעד זאהה (עוצר)

בית המשפט המחויז בירושלים

ת"פ 23-02-6563 מדינת ישראל נ' סופיר(עוצר) ואח'
תיק חיצוני: 35753/2023

בפני כבוד השופט אלעזר נחלון
מединת ישראל
נגד
נאשמים
1. סיון סופיר
2. אלעד זאהה (עוצר)

ההחלטה

- הנאשימה הגישה נגד הנאשמים כתב אישום בגין איורע שבו יוחסו לנאים עבירות של שוד בנסיבות מחמיות וUBEIROT NOSFOT.
- עוד בטרם הוקרא כתב האישום הודיעה המאשימה על תיקונו, בהתאם לסעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: חס"פ). תיקון היה בהוספה אישום נוסף, שייחס לנאים עבירות שונות בקשר להפרות תנאי שחרור ותנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, שנקבעו בעניינים בעקבות המעשים שפורטו באירוע מושא כתב האישום המקורי.
- הנאשמים טענו כי יש להורות על הפרדת האישומים, שכן לא מתקיים תנאי לצירוף ועצם הצירוף עלול להשחיר את פניהם. נאשנת 1 אף טענה כי הצירוף יביא לסרבול. המאשימה טוענת כי לא נפל פגם בכר שני האישומים צורפו. טענות הצדדים פורטו בעל פה (ראו פרוטוקולי דיונים מיום 15.3.23 ומיום 21.3.23) וכן הוגש השלמות טיעון כתובות.
- لتטעמי יש לקבל את עמדת המאשימה.
- סעיף 86 לחס"פ מורה כי ניתן לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים "אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת". חرف האמור, סעיף 88 לחס"פ קובע כי בית המשפט רשאי בכל שלב לפני הכרעת דין להפריד את המשפט באישום מסוים.
- המנוח "סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת" הוא גמיש ותלי נסיבות, ויש לפרשו לאור תכילת הסעיף. בהקשר זה כבר נקבע כי בסוד האפשרות לצרף אישומים עומד הרצון "להבטיח את יעילות הדיון, בכר שמערכת עובדתית אחת תידן לפניה בית-משפט אחד" (ע"פ 866/95 סוכן נ' מדינת ישראל פ"ד נ(1) 793, 813 (1996)). לעתים מושג בכר גםrecht מוחות, שכן קיימת דואקה חשיבות בראיתת התמונה הכללת).
- במקרה שכאן, האישום השני מתיחס לעניינים הנובעים ממצב הדברים הנורמטיבי שנוצר בעקבות

האישום הראשון, אשר בעטיו הוטלו על חירות הנאים הגבלות שלם פי הנטען הופרו. הדעת נותנת כי הגבלות אלה נעשו להבטיח את שלום הציבור ובתוכו את שלום המתלוונת הספציפית באישום הראשון. המעשים בוצעו על פי הנטען בסמכות לאיוע מושא האישום הראשון, והמבקשת טוענת כי שני האישומים נעשה שימוש באותו רכב. בנסיבות אלה קיים קשר ענייני בין שני האישומים ונינתן להגדרם כ"פרשה אחת". הגדרה זו אף תקדם ניהולiesel של הדיון, שכן עניינם של הנאים יידן בהליך אחד במקומם בשני הליכים נפרדים. כך בכלל, וכן בפרט נוכח העובדה שלשלושה מאנשי המשטרה המשמשים עדוי תביעה אמרורים להעיד לגבי שני האישומים (עדוי תביעה 1-2 ו-8). זאת ועוד, על רקע עצמת הקשר בין האישומים, ראוי לטעמי לדון בהם יחדיו על מנת לקבל תמונה כוללת בנוגע לתנהלות הנאים סביב האיוע מושא האישום הראשון ולאחריו (השוו: ת"פ (שלום נצרת) 1012/05 מדינת ישראל נ' ברנד (3.4.2005) שאליו הפניה המאשימה).

8. נאשם 2 הפנה לת"פ 21-12-39792, שם הופרדו שני אישומים שככל אחד מהם נתען כי הנאים ביצעו עבירה של שחיטה באזומים ועבירות נוספות כלפי שני בני משפחה שונים. מלבד להביע עדמה בנוגע להחלטה שם, הרי שלטעמי במקרה זה קיינה בין האישומים אמן הדוקה פחותה בראשי החלופה של "עובדות דומות", אך הדוקה יותר בראשי החלופה של היותם "קשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת". זאת כאמור נוכח העובדה שהאישום השני נולד בעקבות טענות להפרת החלטות בדבר הגבלת חירותם של הנאים ביחס לאיוע מושא האישום הראשון. נאשם 2 הפנה גם להחלטה בת"פ 17-03-23480, אך היא מתיחסת למצב שבו אישום אחד התיחס לאיוע שוד ואישום נוסף המשיחס לאירוע אחר של פריצה לרכב וగניבה. באותו מקרה נקבע כי המכונה המשותף היחיד הוא שבשני האירועים מדובר בעבירות רכוש, ובכך אכן לא די. במקרה שכאן שונה כאמור.

9. הבקשה להפרדת האישומים נדחתת אפוא. כתוב האישום המתוקן יותר על כנו.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, בהעדך
הצדדים.